Srijeda, 25.11.2015.g.

Već mi neko vrijeme razmišljam o tome zašto mnogi kršćani, katolici i svi

drugi, tako teško prihvaćaju KRIŽ.

KRIŽ SVOJIH ŽIVOTA, KRIŽ SVOJIH TRPLJENJA, KRIŽ KAO

OSNOV KRŠĆANSKOG ŽIVOTA.

KRIŽ KOJI ZNAČIN DA PRIHVAĆAMO I IZVRŠAVAMO BOŽJE

ZAPOVIJEDI.

Nekako bi većina njih htjela da im netko makne taj križ. Da im crkva i

Gospodin Isus, u koga vjeruju ili u koga žele vjerovati, nekako olakšaju i

maknu kušnje i trpljenje.

Posebno u zadnje vrijeme dobivam spoznaje o tome kako nam SNAGA

NAŠE KATOLIČKE CRKVE, POSEBNO NA ZAPADU, KOPNI I PADA

JER KRŠĆANI NISU SPREMNI NOSITI TEŠKE KRIŽEVE SVOJIH

ŽIVOTA.

NISU SPREMNI BITI PONIZNI, STRPLJIVI, NISU SPREMNI

BEZUVJETNO LJUBITI.

Kod protestanata je to jako izraženo. Nemaju svijesti o

grijesima, važnosti ispovijedi, rastavama i ponovnim

ženidbama, o prekomjernosti materijalnih stvari koje

posjeduju, o opasnosti časti i vlasti, itd.

SAMO STRAHOVITO OPASNI "JA PA JA".

A to sve više primjećujem u svojoj katoličkoj crkvi. I na mnogim dragim

ljudima koje mi Gospodin šalje na moj životni put.

RIJETKI SU ONI KOJI ŽELE TRPJETI.

RIJETKA JE PONIZNOST I BEZUVJETNA LJUBAV.

RIJETKO JE PRAŠTANJE.

RIJETKA JE ISTINA U SVOJOJ PUNINI I ČISTOĆI.

RIJETKI SU ONI KOJI NOSE SVOJE KRIŽEVE U PONIZNOSTI

I TIŠINI.

KAKO KOD VJERNIKA TAKO I KOD SVEĆENIKA.

SVE JE PUNO OHOLOSTI, TAŠTINE, LICEMJERJA,

OGOVARANJA, OSUĐIVANJA, LAŽI …

I tu onda zli i njegovi zli duhovi čine što hoće i kako hoće.

Nisam ni ja puno bolji. Jer često padam u kojekakve grijehe. I često me

zli ili koji od njegovih zlih duhova uhvati nespremnog. Sagriješim,

padnem …

ALI, VOLIM NOSITI SVOJ KRIŽ.

TRUDIM SE PONOVNO USTATI I BORITI SE.

KRIŽ MI JE TEŽAK JER SAM NA NJEGA NATOVARIO PUNO

SVOJIH GRIJEHA IZ PROTEKLOG ŽIVOTA. I ONE KOJE

SVAKODNEVNO ČINIM.

NARUŠENI ODNOSI IZ PROŠLOSTI SA SUPRUGOM, DJECOM …

TEŠKO JE TO PONEKAD NOSITI.

GODINE BEZ POSLA …

BORBA ZA EGZISTENCIJU, MATERIJALNU I DUHOVNU.

Ali, ono što me čini radosnim u svemu tome, što mi daje snagu,

mir i radost, JE UPRAVO MOJE PRIHVAĆANJE KRIŽA. KRIŽA

MOJEG ŽIVOTA.

Kada me pogodi neki odnos sa mojim dragim članovima obitelji, koje

sam prije jako povrijedio a oni nisu još to uspjeli oprostiti i ostaviti iza

sebe, ja se samo sjetim što sam sve njima učinio prije. Pa si samo kažem:

"Ivica, zaslužio si to." I dođe mir u moje srce. Jer znam da je to moj križ,

MOJI GRIJESI, KOJE SAM JA UČINIO, i da moram nositi dalje.

I ČVRSTO OSJEĆAM DA JE GOSPODIN ISUS TU NEGDJE

KRAJ MENE. JER SAM ODLUČIO STRPLJIVO NOSITI SVOJ

KRIŽ. KAO ON NEKAD.

Kada stalno očekujem da se nešto pokrene oko mojeg posla, ja sam sebi

priznam da imam svaki dan dovoljno za život, i piti i jesti i gdje stanovati.

Sve što mi je potrebno. Pa si mislim; a što bih htio. Živimo u maloj kućici

i željeli bi se preseliti u veću. Pa bit će kada će biti Gospodinova volja.

Ovo sadašnje stanje je posljedica upravo naše obiteljske oholosti, koje

nekad nismo bili ni svjesni. I za ovo sve što nam se dogodilo, moram biti

samo zahvalni Gospodinu Isusu jer smo tako uspjeli zaustaviti naš put u

VJEČNU PROPAST. OTKRILI SMO GOSPODINA ISUSA.

I TADA PONOVNO OSJETIM DUBOKI MIR I RADOST. JER

GOSPODIN ISUS JE ČVRSTO UŠAO U MOJ ŽIVOT. A PREKO

MENE I U ŽIVOT MOJE OBITELJI.

JER SA SVAKODNEVNOM RADOŠĆU I MIROM NOSIM SVOJ

KRIŽ. I ONI TO VIDE. I MORAJU SE MIJENJATI.

JER GOSPODIN ISUS JE TU. GDJE JE ON, TU SU STALNE

BORBE I PROMJENE. PROTIV GRIJEHA.

I tako iz dana u dan.

I neki dan, bio je tmuran, ujutro pijem sa suprugom kavu. Imamo tih

raznih problema. I ona svojih. I ja pjevušim.

I pita me ona da zašto sam tako radostan, zašto pjevušim.

A ja se nasmijem i kažem joj da i nemam neki posebni razlog. Pa tu sam

s njom, pijemo kavu, počeo je dan, sve ima neki smisao. Nije ništa

prokomentirala. Vjerojatno me nije ni shvatila.

ALI, JA ZNAM DA ONAJ KOJI PRIHVATI NOSITI KRIŽ

SVOJEG ŽIVOTA NE MOŽE BITI TUŽAN, ŽALOSTAN,

NEZADOVOLJAN.

JER GOSPODIN ISUS JE S NJIM. ON MU JE U SRCU, DUŠI,

MISLIMA.

ON MU JE RADOST, MIR, ISPUNJENJE.

KADA NOSIŠ SVOJ KRIŽ ŽIVOTA STRPLJIVO I PONIZNO,

TADA SVE IMA SMISAO.

ZA TEBE. ZA GOSPODINA ISUSA.

JER SI PRIHVATIO VOLJU BOŽANSKOG OCA ZA SVOJ

ŽIVOT.

TO JE PUNINA OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA. I IMAŠ SVU

DUHOVNU POMOĆ.

A onda si radostan, lagan, sve ima smisla.

U TVOJIM OČIMA. U BOŽJIM OČIMA.

A na ono što će drugi oko tebe misliti, što će činiti, na to ne možeš

utjecati. To nije tvoje. To je njihovo.

I zato me je duboko obradovao jedan prekrasni email od jedne drage

sestre u vjeri koja mi se prvi put javila. I donijela mi puno radosti i snage

svojim emailom i tako mi pomogla da i ja dalje mogu nositi svoj križ.

U njemu sam prepoznao osobu koja je ČVRSTO ODLUČILA

PRIHVATITI SVOJ KRIŽ I NOSITI GA KROZ SVOJ ŽIVOT.

NARAVNO, SAMO S GOSPODINOM ISUSOM U SEBI I KRAJ SEBE.

Evo njezinog emaila:

"Dragi brate Ivane….

Želim ti zahvaliti na tvom duhovnom dnevniku, jer mi mnoge

dane ispunjava i nadahnjuje! Kao mlada voćka u vjeri (u ovom

svijetu i ne baš tako mladaJ,iako dovoljno za ispraviti i

promijeniti život prema Božjoj volji u mom životu), upijam sve

što mogu, a na tom putu stalno nailazim i na tebe.

Primjećujem ja kod tebe mnoge stvari, s obzirom da te čitam i

redom i napreskokce, i nasumično… pa vidim da se tvoja vjera

učvršćuje, objašnjava, produbljuje, sve više obasjana svijetlošću

našeg Stvoritelja, a to je najbitnije!

Primjećujem ja tu i poneko lutanje, barem kako mi se sada čini i

kako mi je do sada dano spoznati (jer kako sam kažeš, oholost

je tvoj najveći grijeh).. ali iznad svega silnu ljubav i predanje i

po tome si za mene značajan i bitan!

Ja sam još u fazi u kojoj mi moj prošli život često izgleda kao

gomila nepromišljenih i loših odluka,pogrešaka, ali isto tako i u

fazi pročišćavanja i donošenja novih odluka u životu, a

odbacivanju starih i loših navika. Isto tako, u fazi sam

mjesečnih odlazaka na duhovne obnove, odlazaka nedjeljom na

misu, a ponekad češće, uključena u župnu katehezu, a isto tako

i u zbor, s obzirom da silno volim Gospodina slaviti pjesmom!

Čitam koliko mogu, Božju riječ i drugo što mi dođe na put, pa

tako i tebe... a molim svakodnevno, ali više onako kratko i

nedisciplinirano za sada… Obraćam se Isusu, grlim ga i zazivam

u svoj život... i zazivam Božju volju koja će mi biti put i vodilja!

Iza mene je građanski brak koji se raspao, ali uvjerena sam da

bi sve bilo drugačije da smo bili u vjeri i molili zajednički našeg

Gospodina da nam daje snage u kušnjama i vodi našu malu

zajednicu.

Iz tog braka imamo sina, pubertetliju, a vjerujem brate Ivane

da ti je poznato kakav je to period u životu mladih ljudi...

Sreća je što imamo odličnu vezu i komunikaciju moj bivši suprug

i ja pa onda situacije i izazove škole, učenja, društva itd.

zajednički prolazimo i odlučujemo. Nekako što moja vjera više

raste, tako uviđam i da bi možda moj bivši suprug i ja ipak

trebali biti zajedno. Kažem možda, jer to sam prepustila našem

jedinom Stvoritelju i ruke, i neka bude volja njegova!

Uglavnom, moja odluka je da do crkvenog braka pred Bogom

više neću biti s muškarcem u intimnom i fizičkom odnosu. Što

znači-ikad ili nikad!

Samo da nisam u grijehu, i samo da me Božja svijetlost

obasjava!

I neka mi po svojoj milosti oprosti sve grijehe koje sam činila i

koje još sasvim sigurno činim!

U stvari, dragi brate, ni ne znam koji je razlog ovog e-maila,

osim da ti zahvalim za sate koje provodim u tvom društvu!

Bog te blagoslovio!"

"... SAMO DA NISAM U GRIJEHU ..."

BOŽE MOJ LJUBLJENI, KOJE VJERE U TOJ DRAGOJ DUŠI!

A JA ZNAM DA SI TI MILOSRDAN BOG. MNOGO PUTA

SI MI TO POKAZAO U MOJEM ŽIVOTU.

USLIŠI MOLITVE, ONE POTAJNE, U DUBINI DUŠE, OVE

DRAGE SESTRE U VJERI!

ONA TI ISKRENO VJERUJE I PRIHVAĆA SVOJ KRIŽ.

I BESKRAJNO TI ZAHVALJUJEM, LJUBLJENI

MOJ GOSPODINE, ZA SVE NAS KOJE SI

NAUČIO KAKO DA PRIHVATIMO I NOSIMO

SVOJE KRIŽEVE!

JER TI SI JEDINI SVET, TI SI JEDINI

GOSPODIN, TI SI JEDNI, SVEVIŠNJI,

TROJEDINI, LJUBLJENI BOG: OTAC, SIN I

DUH SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN,

BLAGOSLOVLJEN, SVET I PRESVET U SVE

VIJEKE, VJEKOVA!

PRESVETA DJEVICE MOLI ZA NAS

GRJEŠNIKE!